C:\Users\Plazma\Desktop\304\Bondy_Egon-Priserne_pribehy.pdb

PDB Name: Bondy_Egon-Priserne_pribehy
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Příšerné příběhy
Egon Bondy (1975-1986)

Pravdivé příšerné příběhy pro Lopatkovic holky
od Egona Bondyho na tři krále 1976

Požerač psů z Nerudovky

Ve sklepě v domě 51 v Nerudovce bydlí požerač, který má současně výhled na dvůr mnoho set metrů pod úrovní ulice. Chodí celý týden se dvěma řeznickými noži za pasem, ale v zimě, jako je teď, je není vidět. Hledá tučné psy, ale spokojí se i s malými čoklíky. Veronika Lopatková sedí ve třídě s klukem, kterému sežral televizního jezevčíka, jenž přinášel do rodiny ročně mnoho set tisíc korun, takže rodina byla celkem spokojeně živena, ale teď na ně doléhá bída.

Když požerač psů zapíchne bernardýna, je celý týden U Slunců k dostání guláš. Když jsou psi jen menší, tak svléknutí z kůže se U Slunců prodávají jako utopenci. Zvláštní vztah víže požerače s Emanem od slunců, než o tom dále.

Taky chodí na rychtu.

Anglická Jezerní panna

V Anglii žije nedaleko Londýna v jezeře Jezerní panna. Panna má v jezeře nafťáky a ty jí dobře hořejí, neboť trubky jsou neustále proplachovány vodou. To je rozdíl od Bondyho nafťáků, které neustále nehoří. Je v nich inženýr Knap. Jednou přišel inženýr Knap k Bondymu a strčil do nafťáků hlavu. Ta mu tam už zůstala, takže inženýr Knap chodí dál bezhlavý. Je zaměstnán ve Výzkumném ústavu pro řízení, a tak mu to nevadí. Hlava inženýra Knapa je v Bondyho nafťácích a dělá tam potíže. Hlavně hrozně řve. Když se nafťáky zažehnou, volá: "Pivo - pivo -" a Bondy musí lít dovnitř pivo maliličkou dírkou, která nahoře v nafťácích je. Tím ovšem nafťáky uhasí a je mu zima.

Proto Bondy zavolal na nafťáky letos na podzim Kukala. Kukal se jmenuje Bondy chudých, protože nosí malou čepičku, kdežto bondy nosí velkou čepičku. Nosí velikou kovářskou zástěru, celou z tlusté kůže, která mu sahá až na paty. Vlasy má dlouhé až na zadek a fousy až na předek, a když je zima ovíjí si je místo svetru kolem těla. Nosí dřeváky, a proto velice dupá.

Když přišel k Bondymu, řekl hrozným hlasem: "Hu - hu - hu - kde jsou nafťáky?!" Bondy řekl: "V koutě," a Kukal třikrát zadupal, že se do nich pustí. V tu chvíli nafťáky začaly hořet jako blázen a Kukal odešel.

Po týdnu přestaly nafťáky hořet znovu. Bondy zavolal Kukala. Přišla však jenom Kukalka a řekla: "Hu - hu - hu - kde jsou nafťáky?!" A v tu chvíli začaly nafťáky hořet jako blázen.

Ale za týden přestaly nafťáky znova hřát. Bondy si sedl, že napíše Kukalovi. Vzal veliký papír a napsal velikými písmeny: KUKAL - BOHNICE - EVROPA

Jak to nafťáky viděly, rozhořely se jako blázen. Bondy potom vzal dopis a provázek a dopis pověsil na provázek a provázek přitloukl ke stropu, aby nafťáky na dopis dobře viděly. Nafťáky měly veliký strach a hořely jako blázen.

Ale za čtrnáct dní se nafťáky přestaly bát a přestaly hořet. Bondy se sebral a šel za Kukalem. Přivedl Kukala, který měl malou čepičku, kovářskou zástěru až na paty, vlasy až na zadek a fousy až na předek a na nohou měl dřeváky - a Kukal se postavil do dveří a řekl: "Hu - hu - hu - kde jsou nafťáky!" A nafťáky se strašlivě lekly a hořely jako blázen, ale Kukal vzal kovářské kladivo a nafťáky rozbil.

Od té doby má Bondy od nafťáků pokoj.

Anglická Jezerní panna se vyznačuje jen tím, že ji nikdo nikdy neviděl a ona si na nafťákách peče topinky.

Smrťounek

Smrťounek bydlí v Nerudovce 51. Místo hlavy má holou lebku, a proto se jmenuje Smrťounek. Přesto je mu teprve deset let. Když přijde do hospody, má velikou kapuci, takže nejdřív není vidět, že je to Smrťounek. Pak, když vypije moc piv, kapuci shodí a všichni oněmí hrůzou. Toho Smrťounek využívá a klidně odchází bez placení do druhé hospody.

Někdy si Smrťounek kapuci zapomene a pak vstoupí k Sluncům s holou lebkou. V hubě má drátky, na nichž má

připíchnuté oči, a když strčí ruku do huby, tak zatáhne nejdřív jedno oko - a zbude po něm prázdný oční důlek - a pak druhé oko - a zbude po něm druhý prázdný důlek. Nato upřeným pohledem obou důlků se kouká mlčky na hostinského Frantu tak dlouho, pokud mu nenaleje piva třesa
se hrůzou.

V létě, když byl Bondy v Anglii, vstoupil Smrťounek do jeho bytu a svým strašidelným čuchem hned vyčuchal, že v míse na salát má Bondy svůj kouzelnický diplom. Okamžitě se na něj vrhl a začal ho rvát drápy. Ale poněvadž diplom je z pergamenu a je celý psaný latinsky, Smrťounek se strašně polekal, že je to nějaká čarodějnická kniha, a utekl.

Moravská strašidla

Žádná moravská strašidla nejsou známa. Jsou jenom na Bílé Hoře v Praze. Tam jsou ve zdi obory zazděni poslední moravští vojáci z třicetileté války. Když se tam vypravíš za úplňku s krumpáčem a kopneš
do zdi, vypadne z ní jeden voják. Když ho kopneš jen do břicha, prýští ze zdi Bzenecký bublák.

Jinak je na Moravě známé kolo bláznů pro lázeňské hosty. Všichni nemocní pacienti musejí běhat v kole aspoň dvacetkrát a na konci je čekají ošetřovatelé s ledovými prostěradly a svěrací kazajkou, v níž je házejí dovnitř do hotelu na hromadu. Na kole bláznů straší Vincenc Priessnitz a maďarský lev, popsaný hrůzostrašnými a nesrozumitelnými nápisy. Proto se pacienti tak bojí.

Pohostinský estébák

Je to jedno z nejhojnějších strašidel v naší zemi. Jmenuje se tak, poněvadž žije po hostincích. Jeho povinností je lapat slova. Proto neustále vyskakuje až do stropu, poněvadž slova jsou lehčí než vzduch a on je musí lapat. Někdy po celé hodiny se jenom vznáší u stropu a plouží se v kouři z místnosti do místnosti a lká, poněvadž mu nezbývá čas pít pivo.

Taky někdy u stropu cvrliká.

Černobílý černoch z Londýna

V Londýně je strašlivě dlouhá ulice Portobello. Je to nejkrásnější ulice v Londýně. Pořád se na ní konají trhy. Trhovci neustále odhazují spousty bedýnek od zeleniny a od ovoce. Na jednom rohu Portobella je prázdná parcela. Na ní žije černobílý londýnský černoch, který je bíle pruhovaný. Žije tam ve dvacetiposchoďovém mrakodrapu z bedýnek. Bydlí v jeho dvacátém patře. Odtud má krásný rozhled po krajině a vidí přes moře až do Československa. Kdo v Praze vystoupí na petřínskou rozhlednu, může za mořem vidět jeho mrakodrap. Jak leze každý večer spát do dvacátého patra, bedýnky pod ním praskají, a když vyleze nahoru, tak nemůže slézt dolů. Proto musí každé ráno
ve svoji ložnici ve dvacátém patře hodně skákat, takže se mrakodrap z bedýnek sesype, ale on spadne do měkkého a nic se mu nestane, nejvýš že si zarazí nějaký ten hřebík. Potom odpoledne si staví mrakodrap znova.

Jinak chodí do hospody, která patří vévodovi z Wellingtonu, kde sedává na několika patrech
bedýnek před vchodem Bondy a pije pivo. Pak dává Bondymu marjánku.

Živá jeptiška u Bondyho ve sklepě

Bondy, když chce něco napsat, tak zaleze do sklepa. Tam mu ze zdi prýští pramen čisté vody smíšené s pivem od Slunců z děravých sudů a tady Bondy zadarmo pije. Bondy dlouho nevěděl, kdo mu tam o půlnoci strašně vzdychá. Myslel si, že je to buď požerač psů, nebo duchové sežraných psů, nebobSmrťounek. Ale jedné noci se rozestoupila stěna, odkud prýštil pramínek, a Bondymu se naskytla příšerná podívaná na zazděnou živou jeptišku, tak příšerná, ale tak příšerná, že o tom nikdy nic víc neřekne.

Zakletý školník

V Nerudovce je školník zakletý v hospodě u Dvou Slunců. Strašlivým kouzlem je tam zakletý, takže nemůže odtamtud ven, než na drobné pochůzky do trafiky a k Bonapartovi. U Slunců má pod stolem tlačítko zvonku, jímž zvoní ve škole přestávky. Když dlouho pije, na zvonek zapomene a pak je hodina dlouhá. Jen na noc se vrací domů do školy a pak je na protější stěně vidět jeho ohromnou ruku, protože se přes noc změní v trolla. Ale to vidí jen Bondy, který z okna na tu stěnu školní kouká, a děti to nevědí. Kdo by jinak chodil do školy s takovým školníkem?

Peťák po smrti

Jednoho dne šel pan Lopatka po Karlově náměstí. Tu slyšel hrůzné volání: "Pocéém," což v čarodějnické řeči znamená: Dej si bacha. V tom uviděl pana Peťáka, který byl už pět dní po smrti. Jak se pan Peťák s panem Lopatkou zastavil, jedna ruka mu vzduchem pokračovala vlevo a jedna noha vpravo, takže už to vlastně nebyl celý pan Peťák.

Pan Peťák se smí koukat na pivo jen ze vzdálenosti deseti metrů, neboť jinak by do něho žbluňkl a ve sklenici by se nejen utopil, ale i rozpustil, až na tu ruku, která sama chodí vlevo, a tu nohu, která sama chodí vpravo.

Dům hrůzy

V Nerudovce je dům číslo 51. Byl to dům klidný a útulný. Od té doby, co se tam nastěhoval Bondy, nenazývají jej

obyvatelé jinak než Dům hrůzy a nikdo cizí se neodvažuje do něho vkročit kromě pana Lopatky a Lopatkovic holek. Ale jednou v noci je tam kousne strašidlo.

Ďas v polévce

Vyskytuje se jenom u pana Lopatky a u Bondyho. Jakmile snědí polévku, musejí jít do hospody. Proto jedí polévku velmi pilně. Když do polévky přidáme fazole, ďas se víc raduje.

Spací příšera

Spací příšera celý den spí a probouzí se teprve před půlnocí. Potom chytne každého, kdo je ještě vzhůru, pověsí se mu na záda a znemožňuje mu zvednout se a jít do postele. Jedna zvlášť výkonná spací příšera se už dávno chytila Bondyho a létá za ním, kamkoli se hne. Jediná obranná zbraň je pivo nebo sodovka. Sodovku ovšem Bondy nesmí pít, aby si neublížil na zdraví jako Peťák, který umřel proto, že když mu knedlíky běhaly v posteli, tak se zapomněl druhý den napít, dostal jaterní koliku či insuficienci a za tři dny byl na prkně.
Proto Bondy pije pivo, poněvadž spací příšera mu sedí na šíji. Poněkud odlišný případ od Nikolaje Stankoviče.

Strašidlo v sudě na naftu

Je to velmi zlomyslné strašidlo, ale dá se s ním mluvit. Živí se tím, že upíjí naftu, ale když přijdu čepovat ze sudu do kyblíčku, tak se pokaždé rozpovídá. Rozumět mu není, poněvadž bublá, ale vypravuje o svém pohnutém životě. V noci totiž vylézá pumpou přidělanou na sudu a navštěvuje nájemníky našeho domu. Pouze k nám se neodváží, poněvadž ví, že bychom je hned strčili do nafťáků. Jak tak obíhá nájemníky, ví mnoho o Smrťounkovi. Smrťounek se každé noci vyhodí vysoko do vzduchu, praští sebou o zem a změní se ve vlkodlaka. Je to pak jediný vlkodlak v Praze kromě vlkodlaka, který je v Ďáblicích. Vybíhá na Petřín a žere patnáctileté holky, které se tam zatoulaly, a proto zůstává v Praze tolik neobjasněných mordů. Někdy se vypraví na Vlachovku a pak všitci vylézají oknem a pan kapelník mu hraje sólo. O tom něco ví Veronika, aspoň z doslechu.

Strašidýlka

Strašidýlka jsou malá strašidla. Jedna rozvazují tkaničky od bot. Druhá kradou kapesníky. Třetí upíjejí pivo, takže se musí stále nalívat, čtvrtá práskají okny, pátá dělají zvonění v uších, šestá zaplétají kšandy na sukni i na zástěře, sedmá sypou do fazolové polévky pelyněk, osmá dávají ve škole pětky, devátá tahají Bondyho za fousy, desátá v noci, když je zhasnuto, lepí tváře na okno, jedenáctá lezou do komínů na Malé Straně, dvanáctá lezou do komínů na Starém Městě, třináctá tahají kocoura za ocas, když leze po střechách, čtrnáctá mají deštníčky, kterými zakrývají měsíc, patnáctá straší, jen když nikdo není doma, ale pak straší příšerně, šestnáctá zavírají krámy před nosem, sedmnáctá ve tmě kašlají, smrkají, dupají, cupají, ťukají, volají, vzdychají a třískají, osmnáctá hrají po tmě na piáno, devatenáctá zpívají s kapelou Umělá hmota, dvacátá člověku zatnou hlas, takže když je vyvolaný k tabuli, tak jen koktá, jednadvacátá spalují pojistky, dvaadvacátá dělají dopravní kalamitu, třiadvacátá zhasínají cigarety, čtyřiadvacátá nutí Stankoviče pořád plácat, z čehož mu vysýchá v krku, pětadvacátá lezou z komína do komína, šestadvacátá v Hrdlořezích hrdla řežou, sedmadvacátá v Hostivaři hosty vaří, osmadvacátá v Motole nechají všecky motolit, devětadvacátá v Ďáblicích si hrají na ďáblíky, třicátá v Bubenči bubnují na bubínky, jednatřicátá v Záběhlicích se zabíhají, dvaatřicátá a další dělají tolik nepříjemných věcí, co jich jen jednoho v životě potká.

Konec Bondyho

Lopatkovic holky v jednom kuse na Bondyho skákají, aby jim vypravoval pravdivé příšerné příběhy o strašidlech. Tak Bondy přišel domů a musel holkám psát o strašidlech. Psal tak mnoho a tak rychle, až mu upadla pravá ruka. Tak psal dál levou rukou. Ale psal tak rychle, že mu za chvíli upadla levá ruka. Tak vzal tužku do zubů a psal dál. Ale psal tak mnoho a tak rychle, že mu z toho upadla hlava. Tak ležel celou noc bez hlavy a nemohl pít pivo. Ráno ho Julie drátkama zdrátkovala, takže teď už mu tak brzo ruce ani hlava neupadnou a může pít pivo.

(Napsáno po návštěvě u Lopatkovic holek mezi
20. hodinou a půlnocí v neděli 4.1.1976)

Nové pravdivé a příšerné příběhy od Egona
Bondyho na všeobecnou žádost

Jak Bondy nemohl napsat pohádku

Jednoho dne slíbil Bondy Kubovi, že mu napíše pohádku. A to neměl dělat.

Přišel domů, zul si jednu botu, ale tu chytilo strašidlo, které má Bondy v domovní chodbě. Bondy hledal botu, hledal, ale nalézt nemohl. Musel skákat po jedné noze až na ulici a tam stršidlo s botoubchytil, protože strašidlo se na ulici bojí lidí.

Pak sundal Bondy druhou botu a tu chňapla Měsíční kočka, která bydlí na Měsíci a chodí se na Bondyho občas dívat, a utekla s ní na měsíc. Bondy muselbskákat po jedné noze až na Měsíc (skákal tam přes půdu) a tam si botu vzal a odnesl domů. Zatím uteklo půl noci.

Doma si vzal Bondy konečně bačkory, papír a tužku a chtěl psát Kubovi pohádku. Ale jak si položil papír před sebe na stůl, rozlítly se všechny archy papíru, lítaly po celém pokoji a začaly zpívat:

"Bondy hloupej, Bondy hloupej,
jak lítáme pěkně koukej,
Bondy ty jseš strašně hloupej!"

To foukala do papírů Petřínská čarodějnice, která si dělá zuby na Veroniku - ale ne na Němcovic, nýbrž Lopatkovic. Bondyho to velice rozzlobilo, vyskočil ze židle, zamával rukama a začal lítat po pokoji jako krocan a listy papíru chytat. Vrazil hlavou do skříně a udělal si bouli, vrazil nohou do knihovny a ta se sesypala, vrazil rukou do lustru a ten udělal blik a spadnul. Teď byl Bondy potmě a papírů měl chycených
jenom polovičku.

Snesl se dolů, zapálil si svíčku a nestaraje se o ostatní papíry chytil tužku a chtěl psát Kubovi pohádku.

Na papíry si postavil pětadvacetikilové závaží, aby zas neuletěly, a psal. Ale napsal první řádku a chtěl právě psát druhou řádku a uviděl, že první řádka je pryč. Kokal se, co to, a všecka písmenka se schovala do šuplíku a dělala tam kravál. Bondy musel šuplík opatrně pootevřít a písmenka z něho po jednom lovit. A bylo už další čtvrt noci pryč.

Písmenka přilepil Bondy klihem a další psal jenom klihem a štětkou, aby z papíru nemohla. A začal tak psát pohádku pro Kubu, která se jmenuje Podmořská kočka v Ječné ulici. To je pohádka velmi zajímavá, čarodějná, ale na slovo pravdivá, takže je to pohádka poučná. Ale zatím uteklo poslední čtvrt noci a bylo ráno a Bondy musel jít spát.

Poslední papíry létající po pokoji se usadily, kam je napadlo, písmenka na papíře štětkou a klihem psaná pištěla, protože se jim to nelíbilo, Petřínská čarodějnice se smála, jak Bondyho doběhla, a pak onem odletěla domů na Petřín, strašidlo na chodbě i nedalo pozor a první lidi, co šli do práce, je přiskřípli za ocas mezi dveřmi, Měsíční kočka šla taky spát a Bondy pohádku Kubovi nenapsal a nenapsal.

Očarovaný mamut

V jednom ohromném domě na Úvoze je ve sklepě zapomenutý mamut. Ve dne spí, v noci bdí. Je očarovaný motolicí, a tak se motá pořád jen kolem dokola. Jak se motá, shání co k jídlu, a tak natáhne chobot do libovolné kuchyně v šestém patře a všechny vyjí, i z ledničky. Druhý den nemají ani na snídani. Domnívají se však, že to udělali plivníci, kteří jsou naopak tak malí, že je plivnutím zaplivneš. Když v noci malé holky potkávají u Lorety nebo na Jánském vršku mamuta, myslí si, že se jen spletly, a vůbec se nebojí. Ale hladový mamut je jednou sežere k večeři.

Malostranští pivníci

Všude jinde mají plivníky, ale na Malé Straně jsou pivníci. Pivníci jsou to proto, že chodí na pivo. A jsou dva: Bondy a pan Lopatka. Pan Lopatka je vlastně pivníček, protože je malý. Pivník je naopak pan Kadeřábek, ale ten není malostranský, a tak vlastně je jen plivník. Pan Kadeřábek má přijít k Bondymu přibíjet na zeď vajíčka hřebíkem. Dlouho rozvažuje! Jde o to, jaké si má vzít kladivo. Zda kovářské nebo montérské nebo údržbářské
nebo tesařské a nebo paličku na maso a nebo jenom paličky na bubínek. Dělá mu to starosti. Malostranští pivníci Bondy a pan Lopatka pijí zatím pivo U Slunců a čekají. Co jiného taky mohou dělat?

Pohádka pro Michalku

Michalka byla dlouho nemocná. To bylo trápení! Bondy se o tom dozvěděl a byl taky smutný. Jednou v noci, když už Michalka a Kukalka i Kukal spali, rozletěl se Bondy k nim. Roztáhl ruce a letěl jako ohnivák.

Otevřel si okno a zas je po sobě zavřel a sedl si k Michalce na postel. Pohladil jí vlásky, pošimral
ji pod nosem, až Michalka udělala "hepčí", a pak začal čarovat veliká kouzla, protože Bondy je veliký kouzelník, aby bylo Michalce zase dobře. Moc si přál, aby byla zase veselá a mohla mu malovat obrázky.

A proto se taky Michalka uzdravila.

Podmořská kočka v Ječné ulici

Je siamská kočka, je angorská kočka, je devítiocasá, je Němcovic kočka a také je podmořská kočka.

Podmořská kočka žije většinou pod mořem, ale když o vánocích prodávali na Karláku v kádích ryby, připletla se do toho taky podmořská kočka a už byla tu.

Každý kupoval ryby, ale nikdo nechtěl kočku, ani Kukal ne. Tak se podmořská kočka dopálila a utekla z kádě na Karláku přímo do Ječné ulice. Tam opuštěná bloudí a naříká - a bloudí po střeše a bude bloudit a naříkat a naříkat a bloudit na střeše, dokud nepotká Němcovic kočku a nenastěhuje se k Němcům.

To bude její konec, protože ji Kuba chytí a prodá v Kotcích a nebo donese Bondymu, aby ji nosil na hlavě, dokud se kočka nevrátí zase pod moře.

O kočce, která byla kráva

Kuba jednou umyl v kuchyni podlahu a tu mu tam vlezla kočka a dělala šlápoty.

Kuba se rozkřikl: "Ty kočko, ty jseš kráva!"

A kočka se najednou začala nadouvat, na nohách místo drápků měla kopyta, hřbet měla najednou až u stropu a břicho tahala po zemi, na hlavě mezi ušima měla rohy a těmi Kubu trkla, než bys řekl "švec".

Veronice Němcovic

Jednou se stane, že Veronika Němcovic bude doma sama. Najednou uslyší, že se někdo hrabe na půdě. Uteče do pokoje, ale bude to slyšet hrabat víc a víc. Uteče do koupelny, ale bude to hrabat blíž a blíž. Najednou zhasne lampu. A do vany začne šplouchat voda z kohoutku. Otevřou se dveře a zase zavřou. Veronika vyleze na stoličku a bude se schovávat za mokré prádlo. Po podlaze se to bude šourat víc a víc. Pak to spadne do vany. Veronika vyběhne z koupelny, ale všude bude tma. Bude chtít otevřít dveře na chodbu, ale budou zaražené a nepůjde s nimi hnout. V koupelně ve vaně bude to Něco strašně rochňat. Veronika uteče do kuchyně, ale za oknem náhle bude noc a okno bude dokořán otevřené, bude se v něm plácat oběšenec a provaz bude vrzat. Z koupelny uslyší Veronika vycházet ťapavé šlápoty. Bude to mlaskat a kapat. Veronika si vleze pod stůl a bude se chytat oběma rukama za tváře. Do dveří kuchyně bude Něco drcat a drcat. Voda z toho bude kapat a kapat. Pak se dveře pomaloučku začnou zavírat...

Pohádka pro Danu Němcovou

Jednou přijde Dana z lesa domů a najde tam ještě jednou dvanáct dětí.

O kohoutkovi a slepičce aneb epitaf pro Magora

U jedné obory žili kohoutek a slepička. Kohoutek pořád poskakoval a vyskakoval, a proto si říkal Magor. Jednou šli kohoutek se slepičkou do obory na pivo. Pili mnoho piva a nakonec Magor viděl ještě jedno pivo, nedal ho slepičce a vypil ho sám jako Radecký. Vypil ho a zaklepal nožičkama. Slepička se podívala a povídala:

"Magoře Magoře
nožičky nahoře
Magoře Magoře -"

(A už žádnou pohádku víckrát nenapíšu a konec.)

Další příšerné příběhy

Lopatkovi

Jak zapadnou za posledním žáčkem dveře školy začíná se tajuplný proces vyučování Děti jsou nejprve hypnotizovány kobrou kterou z třídy do třídy přenáší pan školník Nato soudružky učitelky rozříznou žákům a žákyním břicho nožem na porážku jejž přináší pan školník pionýrům a pionýrkám dvakrát a pak po příslušný počet vyučovacích hodin se dětem hrabou v břiše různým způsobem Posléze v předposlední vyučovací hodině přináší pan školník houby které soudružky učitelky namáčejí do inkoustu a nosními dírkami cpou pinzetami žákům a žákyním do dutiny lebeční čímž se vygumovává vše nepotřebné z ganglií frontálního laloku Konečně opět děti zašijou a umyjou hadicí jíž stříká pan školník a nakázavše jim aby se přezuly pošlou je domů kde až na nepatrné bolení břicha a hlavy na nich rodiče nic nepoznají a děti si po zkobření nic nepamatují To se opakuje každý den pětkrát týdně při dopoledním i střídavém vyučování obzvláště v hodinách občanské výchovy a tělocviku jež jsou k výšezmíněnému vyučovacímu procesu zvlášť vhodné Z vyučovacího procesu pak zkoušejí docenti vyučovacího procesu a docenti teorie vyučovací hodiny posluchače pedagogických vysokých škol za pomoci hypnózy kobrou kterou přináší pan pedel a odnáší paní pedelová neboť pedel musí při zkoušení být ještě k ruce Školníkovic a pedelovic kobry jako základní podmínka vyučovacího procesu kontroluje co do zdravotního stavu alespoň jednou měsíčně soudruh ředitel resp. soudruh rektor přičemž podlehne spánku a pan školník či pedel mu nožem na porážku rozpářou břicho atd...

Agáta s vlkodlakem

Agáta - a pamatujte si, že to byla Agáta Zajíčková z Domašína - šla do lesa hledat vlkodlaka. Pod lesem potkala lišku. Liška povídá:

"Agáto, nechoď hledat vlkodlaka, vlkodlak tě sežere!"

Ale Agáta šla dál. Na cestě v lese seděl muflon. Povídá:

"Agáto, nechoď do lesa hledat vlkodlaka, vlkodlak tě sežere!"

Ale Agáta šla dál. V lese byla tůň a z ní vykukoval žabák. Žabák povídá:

"Agáto Zajíčková, nechoď hledat vlkodlaka, vlkodlak tě sežere!"

Agáta se zastavila, pořádně se dokola rozhlédla, ale vlkodlaka neviděla, tak šla dál. Přišla pod Javořici. Pod Javořici stála televizní věž, a jak uviděla Agátu, už z dálky volala:

"Běž Agáto, utíkej do lesa, nebo tě vlkodlak sežere!"

Agáta se už doopravdy bála, ale chtěla vidět vlkodlaka s rezavýma chlupama, žlutýma zubama a špičatýma ušima. Tak si ho představovala. Počkala chvilku, jestli někde nevyleze, a šla dál. A byla tma. Mezi stromy se míhala všechna zvířata a volala:

"Agáto, utíkej, teď přijde vlkodlak a sní tě!"

A z dálky bylo slyšet strašidelný řev. Agáta vzala nohy na ramena a utíkala ostošest. Doběhla domů, strachy ani nedutala, vrazila do dveří - a tam seděl Bondy a hrál s vlkodlakem karty.

Pan Pánek - Černý mlynář

Pan Pánek si tak dlouho vybíral, až se z něho stal Černý mlynář. Proto se učte počty, abyste neskončili jako Černí mlynáři. Černý mlynář nemele mouku, ale mrtvoly. Z krematoria pošlou na hřbitov spálenou mrtvolu a na hřbitově musí pan Pánek nastrkat mrtvolu po kouskách do ručního mlýnku a mele ji. Mrtvola je černá, z mlýnku se práší a pan Pánek je za chvíli celý černý, a proto se jeho povolání jmenuje Černý mlynář. Když mrtvolu domele, nasype ji do pytle a s pytlem jde na louku rozptylu. Tam co umlel, rozhází na všechny strany. Už je tam tak rozházených 48 000 mrtvol. Černý mlynář pak mrtvolu rozhrabe a jde domů.

Ale v noci se stalo, že panu Pánkovi přišla domů mrtvola, kterou řádně nerozemlel, vzbudila ho hrozným vytím, vytáhla ho za vlasy z postele, praštila s ním o zem a nakázala mu, aby ji šel na louku rozptylu sesbírat a znovu ji přemlel, že nebyla rozemletá pořádně a z toho ji bolí hlava a všechny oudy. A pan Pánek musel vstát, černou nocí šel do černé tmy, přelézt musel černou zeď od černého hřbitova, šel do černé kaple pro černou lopatu, nasypal ji znovu do černého mlýna a do rána dělal Černého mlynáře. Mrtvola byla spokojená, ale pana Pánka z toho bolela hlava a všechny oudy. A proto se ve škole učte počty. A pamatujte si, že tohle je pohádka pro tetu Stárkovou, a až ji potkáte, tak ona vám dopoví konec.